

Kamer van Volksvertegenwoordigers

BUITENGEWONE ZITTING 1988

8 AUGUSTUS 1988

VOORSTEL VAN RESOLUTIE tot oplossing van het conflict rond de Westelijke Sahara

(Ingediend door de heer Van Dienderen c.s.)

TOELICHTING

DAMES EN HEREN,

Overwegende :

— dat de internationale gemeenschap het probleem van de Westelijke Sahara beschouwt als een vraagstuk van dekolonisatie;

— dat een groot deel van de internationale gemeenschap pleit voor een beëindiging van het conflict tussen het Koninkrijk Marokko en het Polisario-Front (« Frente Popular para la Liberación el-Hamra Y de Rio de Oro ») door het houden van een vreedzaam en eerlijk referendum over het zelfbeschikkingsrecht van het volk van de Westelijke Sahara; dat referendum zonder enige administratieve of militaire dwang moet gehouden worden onder de auspiciën van de Organisatie van Afrikaanse Eenheid (OAE) en de Verenigde Naties [zie hiervoor de OAE-resolutie (AHG 104 XIX) en de resolutie 42/78 van de Verenigde Naties];

— dat de vermelde resoluties van de OAE en van de Verenigde Naties de steun hebben gekregen van de Internationale Conferentie Vrede voor het Saharaanse volk, van de 78^e Interparlementaire Conferentie van 12 tot 17 oktober 1987, gehouden in Bangkok (Thailand) en van de paritaire vergadering ACS-EEG, gehouden in Vouglamini (Griekenland) van 22 tot 27 september 1987;

— dat Ierland, Griekenland en Spanje het OAE-plan en het plan van de Verenigde Naties goedkeuren, terwijl de andere lidstaten van de Europese Gemeenschap zich zoals België onthouden;

Chambre des Représentants

SESSION EXTRAORDINAIRE 1988

8 AOÛT 1988

PROPOSITION DE RESOLUTION visant à mettre fin au conflit du Sahara occidental

(Déposée par M. Van Dienderen et consorts)

DEVELOPPEMENTS

MESDAMES, MESSIEURS,

Considérant :

— que la communauté internationale estime que le problème du Sahara occidental s'inscrit dans le cadre de la décolonisation;

— qu'une grande partie de la communauté internationale souhaite qu'il soit mis fin au conflit qui oppose le Royaume du Maroc au Front Polisario (« Frente Popular para la Liberación el-Hamra Y de Rio de Oro ») par l'organisation d'un référendum pacifique et juste sur le droit à l'autodétermination du peuple sahraoui; qu'un référendum exempt de toute contrainte administrative ou militaire doit être organisé sous les auspices de l'Organisation de l'Unité africaine (O.U.A.) et des Nations Unies (voir à ce sujet la résolution AHG 104XIX de l'O.U.A. et la résolution 42/78 des Nations Unies);

— que les résolutions précitées de l'O.U.A. et des Nations Unies ont reçu l'appui de la Conférence internationale pour la paix du peuple sahraoui, de la 78e Conférence interparlementaire qui s'est tenue à Bangkok (Thaïlande) du 12 au 17 octobre 1987 et de la réunion paritaire ACP-CEE, organisée à Vouglamini (Grèce) du 22 au 27 septembre 1987;

— que l'Irlande, la Grèce et l'Espagne approuvent le plan de l'O.U.A. et des Nations Unies, tandis que, comme la Belgique, les autres Etats membres de la Communauté européenne s'abstiennent;

— dat resolutie 40/50 van 2 december 1985 van de Verenigde Naties de secretaris-generaal de opdracht geeft om zich in te zetten voor een staakt het vuren en voor de organisatie van een referendum zonder militaire dwang;

— dat 71 landen de Democratische Arabische Republiek Sahara erkennen;

— dat België vriendschappelijke diplomatieke relaties onderhoudt met Marokko en dat de economische betrekkingen van België met dat land niet onbelangrijk zijn;

— dat België wapens levert aan Marokko en gebruik maakt van het Marokkaanse luchtruim voor de vorming van zijn piloten;

dienen wij onderhavig voorstel van resolutie in.

H. VAN DIENDEREN
H. VAN ROMPAEY
X. WINKEL
J. TIMMERMANS
L. VANHORENBEEK
R. UYTENDAELE
N. MAES
R. DAEMS
A. GEHLEN

VOORSTEL VAN RESOLUTIE

De Kamer van Volksvertegenwoordigers vraagt de Belgische Regering :

— op internationale vergaderingen en met name op de Algemene Vergadering van de Verenigde Naties, het OAE-plan en het plan van de Verenigde Naties voor de Westelijke Sahara goed te keuren; op die manier spreekt België zich positief uit over een referendum waardoor het Saharaanse volk zijn zelfbeschikkingsrecht kan opeisen;

— diplomatieke druk uit te oefenen op Marokko opdat dat land zich zou schikken naar het plan van de Verenigde Naties en het OAE-plan;

— geen wapens meer te leveren aan Marokko en geen gebruik meer te maken van het Marokkaanse luchtruim voor de vorming van zijn piloten zolang het conflict voortduurt;

— de humanitaire hulp voor het Saharaanse volk rechtstreeks en via NGO's (niet-gouvernementele organisaties) te verhogen.

7 juni 1988.

H. VAN DIENDEREN
H. VAN ROMPAEY
X. WINKEL
J. TIMMERMANS
L. VANHORENBEEK
R. UYTENDAELE
N. MAES
R. DAEMS
A. GEHLEN

— que le Secrétaire général des Nations Unies s'est vu confier, par la résolution 40/50 du 2 décembre 1985, la mission de contribuer à l'instauration d'un cessez-le-feu et à l'organisation d'un référendum exempt de toute contrainte militaire;

— que 71 pays reconnaissent la République arabe sahraouie démocratique;

— que la Belgique entretient des relations diplomatiques amicales avec le Maroc et que ses relations économiques avec ce pays ne sont pas négligeables;

— que la Belgique livre des armes au Maroc et utilise l'espace aérien marocain pour la formation de ses pilotes;

nous déposons la présente proposition de résolution.

PROPOSITION DE RESOLUTION

La Chambre des représentants demande au Gouvernement :

— d'exprimer son adhésion au plan de l'O.U.A. et des Nations Unies pour le Sahara occidental au sein des assemblées internationales et, en particulier, à l'Assemblée générale des Nations Unies, de manière à manifester le soutien de la Belgique à l'organisation d'un référendum permettant au peuple sahraoui de réclamer le droit à l'autodétermination;

— d'exercer des pressions diplomatiques sur le Maroc, afin que ce pays se conforme au plan de l'O.U.A. et des Nations Unies;

— de ne plus livrer d'armes au Maroc et de ne plus utiliser l'espace aérien marocain pour la formation des pilotes belges tant que le conflit durera;

— d'augmenter l'aide humanitaire directe au peuple sahraoui et celle octroyée par l'intermédiaire des organisations non gouvernementales.

7 juin 1988.